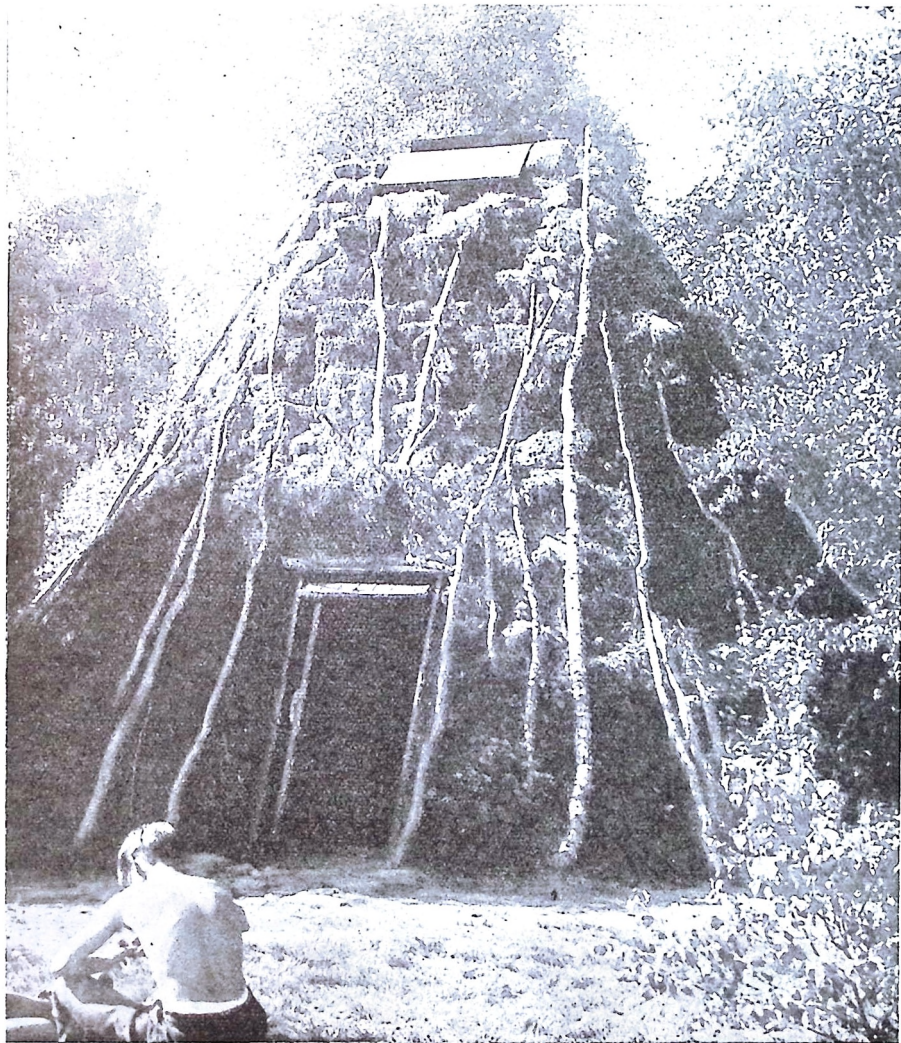

SPEJDERNES MAGASIN

NOVEMBER 1940

NR. 9

24. AARGANG

Lappekaaten i Egemosen.

Foto: Else Clemmesen.

DET DANSKE SPEJDERKORPS

KORPSKONTOR:

Kontor:
Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PAL 4526.
Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.
Sekretær: Ellen Hvidso.

OFFICIELT DEPOT:

Det danske Spejderkorps' Depot.
Skindergade 27, København K.
Tlf. C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN
for Ulve og Spejdere.

SPEJDESPORT
for Førere og Rovere.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:
Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2^a, København K.
Telf. BYen 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Montergade 2, Kbh. K. - Tlf. *C. 10 493

Announcepriser

i Spejdernes Magasin

1/4 Side 150,00 Kr. pr. Gang
1/4 Side 75,00 Kr. pr. Gang
1/4 Side 37,50 Kr. pr. Gang
1/4 Side 18,75 Kr. pr. Gang

Gentagelsesrabat:

10 Gange 10 %, 5 Gange 5 %.
Farvetryk Specialtilbud.

Udenlandske Annoncer forhøjes
med 50 %.

Bladet udkommer 10 Gange aarligt. Ikke i
August og Januar. Bladet er obligatorisk
Medlemsblad for alle Medlemmer af Det
Danske Spejderkorps.

Henvendelser ang. Annoncering til:

Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 2^a,
København K. — Telefon BYen 8630.

BREDGADE 25 E
KØBENHAVN K

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Tryksagen...

I den rigtige Udførelse og den smarte
Opstilling faar du selvfølgelig hos...

Fr. Palm Greisen

Montergade 2 - Telf. *Central 10 493

Fotograf EMIL CLAUSEN, Frederiksberggade 34
6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Prøver og Duelighedstegn

indeholder alle Fordringer
til Korpssets Prøver
Duelighedstegn

Ny Udgave er udkommet med Fordringerne
til Beredskabsmærket og Skovmandsprøven

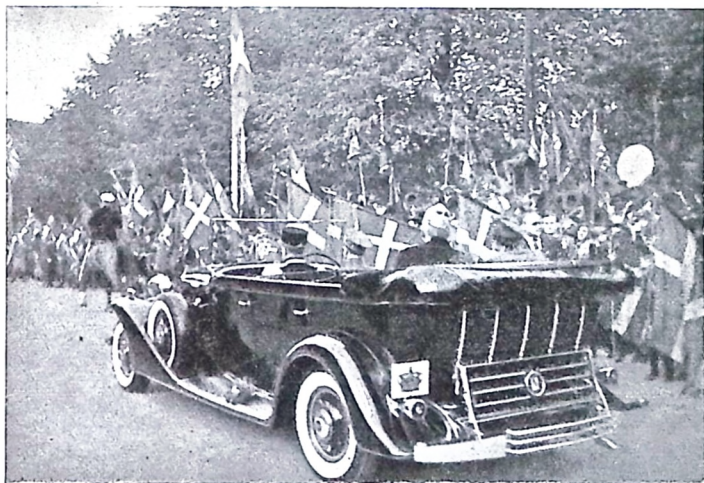
Faas i Depotet

Spejdernes Magasin

November 1940

24. Aargang . Nr. 9

DEN 26. SEPTEMBER 1940

Solen straalende i al sin Herlighed, da de fire Spejderkorps paa Kongens Fødselsdag samledes langs Grønningen.

Med Fanerne smeldende for Vinden og et Utal af Standere kom Spejdere strømmende til. Det føltes saa naturligt, at vi gerne vilde være med til at hylde Kong Christian den Tiende, Kongen, der altid har vist Spejderne sin store Interesse.

I god Tid mødte vi alle op. Til en Begyndelse virkede det hele som et broget Virvar af gule, grønne og blaa — Dreng- og Pigespejdere mellem hverandre. Alt for meget Plads var der ikke langs Grønningen, men lidt efter lidt tog det hele Form. I Rækker med en Dybde af en 6—7 Mand — Ulveungerne forrest, de største bagest — stod vi Trop efter Trop.

Paa de to Fløje havde de grønne Pige- og Drengespejdere faaet Plads. I Midten fandt man de blaa Pigespejdere og os selv.

Helt betagende smukt virkede det at se ned ad den lange Række af unge med de mange, mange Dannebrog, der lyste i Solskinnet.

Nu ventede man blot, at Kongen skulde komme. Men der var mindst tre Kvarter igen. Ventetiden faldt dog ikke lang, for snart begyndte en Trop at synge. Nabotroppen faldt i med. Saa afløste den ene danske Sang den anden.

Nu blev der Røre i de ventende Menneskemasser. Kongen kom. Et Par Politibetjente til Hest foran og bagved Kongens Vogn, det var al den Bevogtning, Kong Christian den Tiende behøvede, da hans Folk var samlet for at hylde ham.

Paa een Gang glad og bevæget kortede Kongen og Dronningen ned langs Spejdernes Rækker. Hurraraabene lød, og Spejderne sænkede Fanerne i Ærbødighed for Danmarks Konge.

Fritz Lerche.

VED TILBÆK- BAALET

FOR 31 AAR SIDEN.

Den 19. November 1909 begyndte Rektor Hartvig Møller, som den første Mand herhjemme, et Spejderarbejde. Det var Begyndelsen til vort Korps. 31 Aar er jo ikke noget, man mindes, men jeg hørte Hartvig Møller tale til sin Skole i Sommer, og jeg gemte hans Tale for at bruge den her i November Maaned, hvor der er Lejlighed for Korpsen til at erindre om hans Indsats for Spejderbevægelsen.

I sin Tale sagde Hartvig Møller til Danmarks Ungdom:

»Tro ikke paa de kortsynede og modløse, der taler til jer om Ungerang. Hvad de tror er Tegn paa Undergang, er blot Fødselen af en Fremtid, de ikke begriber, er blot en Gennembrudstids voldsomme Ryster. Historien maales ikke i Dage eller Aar, men i Aartier og Aarhundreder. — Hvad har bare min Generation ikke set af Omskiftelser, vi, som har set den mægtige tyske Kejser køre gennem Københavns Gader, og den mægtige Czar af Rusland spadserere i Fredensborgs Alléer, vi, som husker den gamle, stive Frantz Josef af det gamle, stolte Østrig-Ungarn, og som har vandret gennem et stolt og nyskabt Polen, et stolt og nyskabt Czekoslovakien.

Nej, Aartiernes Begivenheder er blot Kruninger paa Menneskeslægtenes Strøm, og den er en Taabe, der vil spaa om Fremtiden af disse Kruninger og sige: Der kan I se, den Vej gaar det.

Menneskeslægten er ikke alle dem, der flyder som Skum paa Overfladen, og som enhver faar Øje paa, — deres Liv er kort. Nej, Menneskeslægten er den lange, stille Kæde af næsten ens Generationer, der i det daglige Arbejde gør Livskaarene lettere for Børn og Børnebørn, — der bygger Veje, som ligger der 100 Aar efter, og Broer og Huse til Hjem, rydder Sten af

Markerne, saa der kan avles mere paa dem og finder Midler mod Sygdom og Nød og efterlader deres Land lidt bedre, lidt lettere at leve i til de følgende Slægter. Nu og da bryder Barbariet fra den fjerne Fortid som en ubeherskelig Trang til Vildskab op til Overfladen af Slægternes Strøm, saa den plumres og bobler og koger, — men nedenunder gaar den store dybe Strøm videre og skyller roligt alle Boblerne ind mod Bredden, hvor de brister som det Skum paa Overfladen, de er,

mens Strømmen evigt løber videre, ubetingelig i samme Retning. Ukuelig bygger den sande, sunde Menneskeslægt det ødelagte op igen, dyrker Markerne op igen, saar igen, gør det stille Arbejde i Laboratorier og Studerekamre færdigt og tager fat paa et nyt.

Vejen til Fremtiden er ikke den, der befares med buldrende Panservogne, — den gaar gennem det stille Danmark, hvor der er Ro, — ikke Dødens Ro, men Arbejdets Ro, Tankens Ro, Selvbevidsthedens Ro, Stolthedens Ro, hvor man tænker og arbejder og stille trods Bulderet, foragter Bulderet, hader Bulderet — ærer alle dem, som de hovmodige og tomme forhaaner.

Ingen kender mere Navnet paa den brutale Kriger, som brød ind i Arkimedes Stue — og ingen bryder sig om at kende hans Navn. Men Arkimedes mindes til evig Tid, — og man mindes hans Ord, da Døden truede ham: »Lad være at forstyrre mit Arbejde« var stolte Ord, haanlige Ord. Krigeren kunde dræbe Arkimedes — men han kunde ikke dræbe hans Navn eller hans Arbejde — og han kunde ikke skaffe sit blodige Navn bare en kort Levetid i Menneskehedens Historie.

Nu som for mange Aar siden giver Hartvig Møller os alle gode Ord med paa vor Vej ud i Livet.

Rektor Hartvig Møller

En Lappekaate i Egemosen i Nordsjælland

Se ogsaa Forsiden

»Hvad er det for noget underligt noget, som 5te By har bygget her ude i Egemosen«, spørger jeg en sildig Kvæld den fungerende Tropsfører Henning Lund.

»Det er en Lappekaate«, siger han.

Jeg monstrar vantro dette Bygningsværk, men inden jeg faar gjort Indvendinger, kommer Henning Lund mig i Forkøbet og siger: »Ja, dette med det kubeformede og Birketræerne, det er saadan, som de laver det i Lapland, men denne her er noget mere civiliseret«, og saa gaar det endelig op for ham, at jeg er rasende nysgerig efter at kigge indenfor.

Han vinker mig med sig derind. Jeg bøjer Hovedet under en Lem og gaar ind gennem en skraa Dør og ser ikke andet end et Glødebaal paa en Jernrist midt paa Gulvet.

Jeg bliver bænket paa et Rensdyrskind og faar stukket en underlig Træskaal i Haanden.

»Kaffe«? spørger han.

»Gerne, Tak«, siger jeg, og saa svinger han en Grydefuld Vand hen over Baalet. Gryden hænger i en Jernkæde, som er slaaet om en sortsværtet Egestamme, der kan rulle frem og tilbage paa den Trækonstruktion, som spænder sig fra Væg til Væg i over Mandshøjde.

Jeg vænner mig efterhaanden til den blafrende Belysning og lader mit Blik vandre rundt i Kaaten og opdager, at den Trinforhøjning, som jeg sidder paa, er et Trægulv, og at mine Ben er placeret paa et Stengulv, som bestaar af Mursten paa Højkant.

Jeg læner mig helt tilbage, saa at jeg hviler paa Ryggen, og kiger lige i Vejret.

En 8—10 Rensdyrtakker, halve Gevirer, er fastgjort rundt omkring. De er glimrende som Knagerækker, og de tynes ogsaa af alt muligt Lejrudstyr og personlig Udrustning ud fra den Betragtning, at: »alt hvad der kan hænge, er der Orden i.«

Hele Kaaten er dejligt tilroget; de ranke, brune, afbarkede Egestammer staar lige saa tæt, de kan, og ser fantastisk godt ud i Baalbelysning.

Risten med Baalet paa—hviler paa 3 smaa Kampesten, og under Gulvet peger fem Luftkanaler lige mod Baalet fra alle Vindretninger.

Rogen stiger lige tilvejs og forsvinder gennem en Lyre, som kan lukkes og aabnes ved et Kædetræk.

»Hvor mange kan her ligge«, spørger jeg.

»Her har engang i en Pinseferie ligget 45 Ulveunger«, faar jeg at vide, »men da blev Ildstedet ogsaa baalet udenfor, saa de kunde ligge over det hele.«

»Men ellers plejer vi kun at være en 20—25 Stykker, naar vi lægger os i Stjerneform med Fødsaaierne mod Baalet«, siger Henning Lund.

»Men det er ligesom med en Bergansmejs, der kan altid være lidt endnu.

Oftest er her en Patrulje eller to paa Week-end, og om Vinteren er det navnlig de store, som holder til herude, f. Eks. var det i Vinter et udmærket Udgangspunkt for de skiløbende Rovers til Ganløse Motorbanes Bakker.«

Jeg lændede mig igen tilbage og ser i et Drommesyn enkelte Snefnug dale ned gennem Lyren, ser, at de bliver forstyrret i deres Bane af den opadstigende Røg, ser, at de smelter paa Vejen ned og knap nok naar at hvisle sig til Døde paa Baalets Rist.

Og som om Henning Lund anede, hvor jeg var henne i mine Tanker, sagde han: »Naar Døren er lukket, og naar Baalet brænder lifligt, saa er her saa smeltende varmt herinde, selv om det fryser mange Grader udenfor, — men det er endnu ikke sket, at nogen har gidet holde Liv i Baalet en hel Nat igennem.«

»Og hvad har det saa kostet at bygge denne Kaate,« spørger jeg. Og saa faar jeg hele dens Tilblivelseshistorie.

I 1936 var 5te By paa Sommertur i Lappland med Thor- kel Vogg, som efter Hjemkom- sten foreslog 5te By at bygge en Lappkaate her i Egemo- sen.

Arkitekt Jorgen Rohweder lavede Tegningerne, Tilladelse blev opnaaet hos Legatbesty- relsen, og særlige Love og Regler udarbejdet for dens Be- nyttelse og videre Skæbne, Egestammer blev købt paa Roden i Ganløse Ore ved elskværdig Medvirken af Jens Hvass, ligesom en Del allerede fældede Træer blev os anvist.

Det meste af Efteraar, Vinter og Foraar gik med at fælde Træerne, faa dem kørt til Egemo- sen, afbarke dem og smurt dem med Cuprinol.

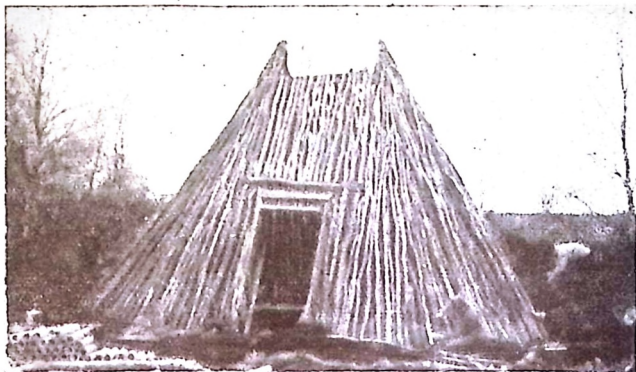
Hen paa Foraaret ankom der en Lastbil fuld af Mursten, Skærver, Sand, Drænrør, Tagpap, Staaltraad i Ruller, Honsenet, Som og Brædder.

Det var Tropsraadsformanden, Grosserer Ze- bitz' personlige Gave til Foretagendet — og det er nu rart med saadan en Formand; — som paa sin Side frydede sig over Troppens Arbejdsiver.

Der er altid nogen i en Trop, som er i Tøm- rerlære, og de fik rig Lejlighed til at udfolde sig under Kontrol af Arkitekt Rohweder, der le- dede Opførelsen.

Forst selve det bærende Stillads af de svære- ste Ege, som vi selv havde fældet, dernæst blev alle de mange slanke Stammer stillet op og flettet fast med Staaltraad.

Saa blev der trillet Honsenet paa og lagt Tag- pap over det hele, men allerførst var der blevet gravet en ret dyb Rende til Kaatens Omrids, og i den blev der lagt Drænrør og Skærver, inden de mange Stammers tunge Ende blev plantet deri.

Men forud for selve Byggeriet maatte vi pr. Trillebør flytte den omtalte Lastvogns Læs, som var væltet af midtvejs mellem Pumpen og Baal- pladsen.

Vi skulde jo have det alt sammen over Broen, ialt et Par Hundrede Meter, og der kom en Del Vabler i Haandfladerne i de Dage.

Jævnside med at Græstørvæne derpaa blev skaaret og lagt op ad Kaaten — og det tog sin Tid — paagik det indvendige Arbejde med at lægge Luftkanaler, Trægulv og Murstensgulv, med at snedkerere en Dør og faa den anbragt, ligesom Lyren i Loftet ogsaa krævede det finere Tømrerarbejde.

— — —

Det er efterhaanden blevet sent, og jeg maa tænke paa at finde over til mit Telt andet Steds i Egemoen.

Græsset er dugvaadt, da jeg træder ud i Natten, og jeg vader ud over Sletten og finder mit Telt.

Herfra er Kaaten ikke til at se, hvis man ikke vidste, at den laa der, og selv ved højlys Dag passer den fortrinligt ind i Omgivelserne, og det forekommer mig, at den egentlig er en Gevinst for denne de københavnske Spejderes Lejrplads.

Spectator.

1045

Det saa uhyggeligt ud!

— men det er nu ikke saa slemt, Faldet var nogenlunde lempeligt. De Par Skrammer paa Albuen er hurtigt forbundet med et Stykke elastisk Hansaplast, og saa kan Spillet fortsættes. Sportsfolk ved, at ogsaa smaa Skader skal forbindes omhyggeligt. Men det skal gaa rask, og Forbindingen maa ikke genere. Altsaa. elastisk HANSA- PLAST! Den stiller Blodet og lukker Saaret.

Hansaplast Ekspresforbinding

Denne Artikkel er fra det norske Spejderblad og fortæller om de norske Spejders Arbejde i Sommer.

SPEJDERE!

Vi står nå ved begynnelsen av et nytt spejderår. Våren og sommeren framover har artet seg forskjellig for hver og en av oss, men ett håper vi har vært likt for oss alle, at vi har hatt en god og vellykket sommer, en sommer som har gitt styrke og nye krefter til fortsatt arbeid for vår store sak. Vi har jo alle det håp at det spejderår vi begynner, må bli et godt arbeidsår i enhverhenseende.

Lang tid gikk i våres for vi fikk forbindelse med våre spejderbrødre utover Landet, men etter hvert fikk vi da kontakt med troppene igjen. Ikke alle tropper har sendt in beretning om arbeidet i troppen etter 9. april, men vi har da fått endel. Og disse rapportene inneholder mange riktig gledelige ting. Der har under og etter krigen vært utøvet et storartet hjelpearbeid av spejderne på mange steder i landet vårt, og på de fleste steder er selve spejderarbeidet i tropp og patrulje i full sving igjen.

Selvfølgelig førte forholdene på mange steder med seg ekstraordinære vanskeligheter for spejderarbeidet. Befolkningen evakuerte eller reiste bort på annen måte, møtelokalene ble rekvirert osv. Men vanskeligheter og motgang er jo til for å overvinnes, og på de fleste steder er nå troppene kommet igang igjen med arbeidet.

Mange av de rapporter som vi har mottatt forteller om et helt normalt tropsarbeid — «ja, guttene er kanskje ivrigere enn før». En sier: «Ikke bare å holde arbeidet i gang som tidligere, men ytterligere å sette tempoet opp.» En tropp skriver: «Her blir tropsarbeidet drevet som aldri før,» og en anden sier: «Det er vanskelig, men slett ikke håpløst. De nåværende vanskelige tider gir spejderne nye og rike muligheter dersom de bare blir nyttet ut.»

Interessen blant guttene, synes etter rapportene å domme å være meget stor. Der fortelles om en jevn tilgang av aspiranter, og mange aspiranter er i den siste tid tatt opp som speidere.

Sommerturene og -leirene har vi ikke noen fullstendig oppgave over, men også i år har mange tropper gjennomført sin tradisjonelle tropsstur. En tropsfører forteller om en vellykket tur for patruljeførerne og de større guttene, som varte i 9 dager. «Guttene deltok i vedhugst og annet nyttig arbeid i bygda, samtidig som de trente seg i speiderferdigheter og nød det herlige friluftslivet.» Videre sier føreren: «Jeg tror det

var av stor betydning å få samlet førerne og de større guttene i denne leir. Det var gildt å se hvor guttene frydet sig ved igjen å være sammen i leir. Det styrket samholdet i høy grad.»

Slik kunne vi fortsette å sitere hva troppene innberettet til Forbundet om arbeidet i tida etter 9. april. Mange, mange foreldre har også sendt sin takk til tropsførerne fordi vi — tross krise og vanskeligheter — fortsetter spejderarbeidet vårt.

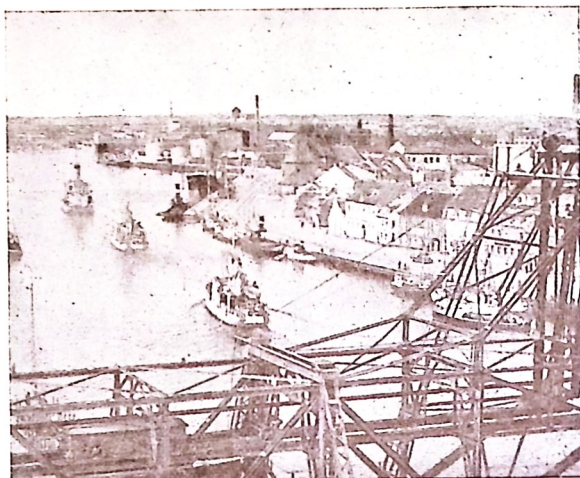
Fra mange hold har vi fått høre om den innsats som våre speidere gjorde i krigens første dager og dagene som fulgte. De har tjenstgjort i det sivile luftvern, i sanitet, som ordonanser og som telefonvakter. Mange steder var det speiderne som ledet det store arbeid med evakuering av befolkningen. Speidere i alle aldre har vært med på arbeidet som har vært og er av stor betydning under de nå rådende forhold. Der er av speiderne opprettet feltlasaretter, laget feltbærer og feltsenger og opparbeidet sanitetsmaterieell. Mange tropper fulgte også Forbundets appell og har utover våren og forsommeren hjulpet til ute på landet. Flere tropper har også selv gått igang med sitt «lille jordbruk». En tropp forteller: «På en liten tomt som vi har fått overlatt av kommunen, har vi plantet rotvekster, kål, gulerøtter, erter, løk osv.» Nevnes kan også at en avdeling spesielt har gått inn for å samle medisinske planter.

Desverre har flere av våre tropper mistet alt, både hus og alt hva de ellers eide av utstyr, arkiv og andre eiendeler.

Av speiderhus har vi fåt melding om to, som er gått tapt, nemlig det på Voss og det i Bodo. Ellers har også troppene i Narvik, Namsos, Steinkjer, Molde og Kristiansund og speiderne på Hemnesberget og i Ulvik mistet alt, de eide. Muligens er der ennå flere som vi ikke har fått melding fra, men vi får håpe at dette er alle.

Så bringer vi en hjertelig takk til alle som har sendt oss varme og gode hilsener og gode ønsker for Forbundet og arbeidet vårt. Og vi lover hverandre å gøre vårt beste for at det skal gå framover og oppover slik at vi kommer hel-skinnet gjennom det Ragnarok, som vi nå gjen-nomlever.

Lykke til i arbeidet framover.

NATTENS *Patrulje*

vaager over
Nakskov By

Efter: »Tidende«, Lolland.

I Hovedkvarteret paa Politikontoret.

Vi havde i Nat Lejlighed til at kige indenfor i Spejdnernes Hovedkvarter paa Tinghuset for at se og høre lidt om, hvad det egentlig er, der foregaar her mellem Kl. 23 og Kl. 4 om Morgen.

Hovedkvarteret for »Nattens Patrulje«, som en af Søspejderne rammende har kaldt de fem Vagtposter. Her, hvor til daglig Politiasistent Zoega Olesen hersker med Nummerplader og Benzintildelinger, residerer nu Spejderne sammen med et Par »rigtige« Politifolk. Der hersker en munter og kammeratlig Stemning i de strenge Lokaler, der bliver leet meget og snakket endnu mere. Arbejdet kan være anstrengende for Spejderne, saa hvorfor ikke ha' lidt Sjov ud af det, mens man ikke har noget at lave?

I Nat bestod »Nattens Patrulje« af to Søspejdere, en gul Spejder, en F. D. F.'er og en K. F. U. M. Spejder. Det vil sige, at man manglede en D. U. I'er — for hvert eneste af Byens Ungdomskorps er med i dette Arbejde til Gavn for Nakskovs Sikkerhed.

Alle 44 troppede op.

Det siger sig selv, at der har været en Del Eksperimenteren for at fastlægge Arbejdet for Spejderne. Nakskov var den første By, der gjorde Brug af Spejderne som en Erstatning for CB-Mandskabet, og det vil være Synd at sige, at man har været ked af den Erstatning indenfor Politiet. I Begyndelsen troppede hele Hjelpekorpset — ialt 44 — op paa Stationen, hver Gang der var Luftalarm, men selv om der nok var Hjerterum, saa skortede det unægteligt paa Husrummet. Lige fra den første Nat, Sirenernes Tu-

den lod over det natstille Nakskov, har Spejderne været paa deres Post. De 44 mødte pligtskyldigst hver eneste Gang, indtil man efter nogen Tids Forløb gik over til 5-Mands Patruljen. Kun hvis der sker Bombenedslag eller lignende, mobiliseres hele Styrken plus de 6 Kvinder, som Hjelpekorpset rummer og som skal tage sig af Alderdomshjemmet eller stille paa Sygehuset. Kun en enkelt Gang har man haft Brug for at faa hele Styrken paa Benene.

Naar Sirenerne lyder.

Naar Sirenernes uheldssvangre Lyd toner ud over den sovende By, er det Spejderne, der med deres tunge Jernnøgler har drejet paa Varslingslaasen, og naar den konstante Tone melder om Afblesning, er det ogsaa Spejderne, der har været ved Byens tre Sirener for at dreje af.

Paa Bordet i Kontoret ved Siden af Politiasistentens ligger nogle Nøgler, forsynet med slidte og halvt ulæselige Mærkesedler. Hver Aften faar den udpegede Fører overladt disse Nøgler, der horer til de offentlige Beskyttelsesrum, samt de tre Sirenenøgler. De ligger foran ham paa Skrivebordet, pænt i Række, og naar den kimen- de Telefon har meldt Signal til Varslingen, udleverer han Nøglerne til sine fire Kammerater. Af Sted gaar det i jagende Fart paa Cykle gennem de mørke Gader. Hurtigst kører han, der har faaet Nøglen til Gasværkets Sirene. Først naar han har stukket sin Nøgle ind over den trekantede Udlosningsstand i Sireneskabet, og naar Sirenens første Hyl lyder, drejer de to andre deres deres Nøgler, først paa Raadhuset og til sidst paa Sukkerfabriken.

KØBENHAVNS POLITI

Politidirektøren

København V., den 1. Oktober 1940.

/BC.

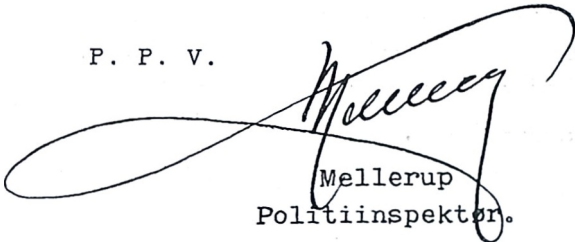
Til

De gule Spejdere,

Fiolstræde 19.

Paa hans Majestæts Kongens Fødselsdag blev der af en Del Medlemmer af Spejderkorpset (de gule Spejdere og F. D. F.) paa og ved Amalienborg Plads ydet Politiet en ganske udmærket Assistance under de vanskelige Afspærringsforhold. For denne Hjælp føler jeg Trang til herved at bringe Spejderne Københavns Politis bedste Tak.

P. P. V.

Møllerup
Politiinspektør.

Med Klemmer i Munden.

Tro nu ikke, at Spejdernes Opgaver saa er forbi for den Nat. De offentlige Beskyttelsesrum sorterer ogsaa under dem, og Spejderne kunde i Aftes fortælle, hvor glade Nakskovitterne var for at blive lukket ind — og navnlig ud.

At være Vagtmand i de offentlige Beskyttelsesrum er ikke altid lige morsomt. Spejderne kan fortælle, at der baade kan være klamt og Vand paa Gulvet i Rummene.

Allerbedst
TOM's

Karameller

Drops

Dragés og

Chokolade

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller

Nybrogade 26. København K.

Tlf. Palæ 4058

Prins Knud udbringer et: »Danmark leve!«

Bernstorff Divisionen

Den 5.—6. Oktober holdt Bernstorff-Divisionen Jubilæumsudstilling i Anledning af Korpssets 30-Aars Jubilæum.

Hs. kgl. Højhed Prins Knud overværede Paraden og mindedes i en Tale til Spejderne sin egen Spejdertid i Hellerup Divisionen.

Prins Knud sagde blandt andet:

»... Tredive Aar er en lang Tid, og kun nogle Førelere har oplevet dem alle. Ulveungerne maa i Stedet se frem til de kommende 30 Aar. Gør ikke Korpssets Ry til Skamme. Giv aldrig op.

Korpsset har vokset sig stort og stærkt. Det er lykkedes Førelere at overbevise Forældrene Landet over om, at Spejdersporten er en god og sund Sport. Vi maa i Dag nævne Navne som Lembcke, Hartvig Møller og Ove Holm, der har ført Korpsset frem.

Hold sammen om vort Land og vor Fane.

Danmark leve!«

Efter Paraden besøgte Prins Knud og Borgmesteren i Gentofte interesseret Udstillingen, hvor der var mange glimrende Spejderarbejder udstillet.

Spejder/ Jul 1940

Omsl. i Trefarve-Dybtryk over For- og Bagside: Spejderordnanser paa Politigaarden i København.

INDHOLD:

Se din Hjælper. Julestykke af Pastor Holg. Rafn. *Skaaret i Alterstagen.* Historie fra Svenskekrigens Dage af Marius Dahlsgaard, ill. af Leif Wegner.

Venskabsloftet. Drengfortælling fra det gamle Dansk Vestindien af Torry Gredsted, ill. af Axel Mathiessen.

Finske Spejdere under Krigen. Oplevelser fortalt af Johannes Engberg.

Vort Land — Vort Land —. Dobbelt Billedside fra Finland.

Soldaterdrengen. Digt af J. L. Runeberg, paa Dansk ved Valdemar Rørdam. Spejderfotos fra Krigen af Vagn Hansen.

Opdagerne i de hvide Kitler. Politireportage af Kjeld Helweg-Larsen. Med Fotos.

Ulveungen og Egetræet. Fantasi af E. E. Reynolds. Paa Dansk ved G. I. Med Helsidestegning af Louis Moe.

Sekunder, der tæller. Spejderfortælling af Kaj H. Funch. Ill. af Elvind Rafn.

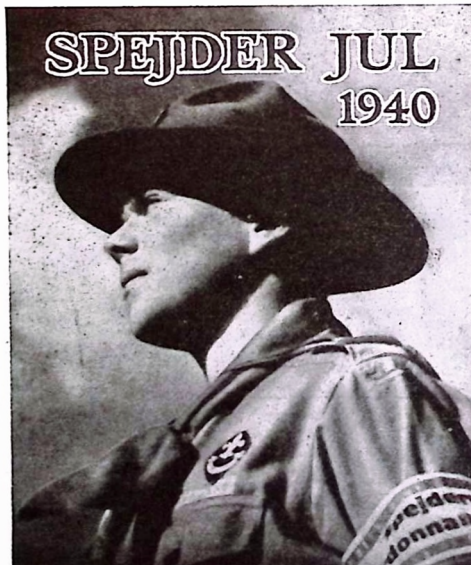
Vimmerhale: Grise-Oles Endeligt. Af Jens Locher. Ill. af H. Jensenius.

Julegaven. Trefarvebillede af Thora Lund.

Redigert af Gunnar Ipsen.

Udgivet af Det Danske Spejderkorps og KFUM-Spejderne i Danmark.

Pris 1 Krone.

ULVEUNGE - AVISEN

RIV MIG UD - BIND MIG IND - GEM MIG GODT

Nr. 9

November 1940

En Ulv lyder den gamle Ulv
En Ulv giver aldrig tabt

KORPSETS ULVELEDER HAR ORDET

Lyt her, oh Ulve, det er den gamle Baloo, der taler

Paa næste Side ser I et Kort over Junglen, og hvis I kender jeres Junglebog, vil I finde alle de kendte Steder fra den. Tag det ud af Bladet og hæng det paa jeres Væg eller andet Steds i jeres Værelse. Naar I saa næste Gang kommer fra Flokmøde, kan I studere det og finde de Steder, I har hørt om.

I finder allerførst Hulen, som Mowgli løb ind i, da Shere Kahn jagede ham, og ligeledes Tømerhuggernes Lejrplads. Saa ser I Raadsklippen, hvor Mowgli højtideligt, efter at Baloo havde talt for ham, og Baghera havde betalt med en Okse, blev optaget i Seonestammen, mens Fuldmaanen kastede sit Lys over Forsamlingen, og Ake-la, den ensomme Ulv, laa som Ulvenes Fører omgivet af hele Stammen.

I ser Buldeos By, som Mowgli drog til, da Ul-

vene udstødte ham af Stammen, og hvor hans Mor boede. Midt i Waingungafloden ser I Fredsklippen, hvor Hathi, den store Elefant, udraabte Vandfreden, da Tørken plagede Junglefolket. Oppe i Hjørnet mod Nord-Vest ligger de kolde Lejer, hvortil Bandarfolket førte Mowgli, da de røvede ham. Følger I saa Floden mod Syd, kommer I til Dholernes Vej mod Biernes Klipper og Hulvejen Vest for Bymarken, den Vej, hvor Køerne og Mowgli med Boffelhjorden mødtes, og hvor han dræbte Shere-Kahn. Lige derved er ogsaa Dhaktræet og Klippen, hvor Graabroder ventede paa Mowgli.

Nu kan I studere Kortet, saa skal jeg en anden Gang fortælle jer om Jungleskoven og om Dyrene, der lever deres Liv i Junglen.

God Jagt.

„- Ulveflokken medvirker ved Underholdningen -“

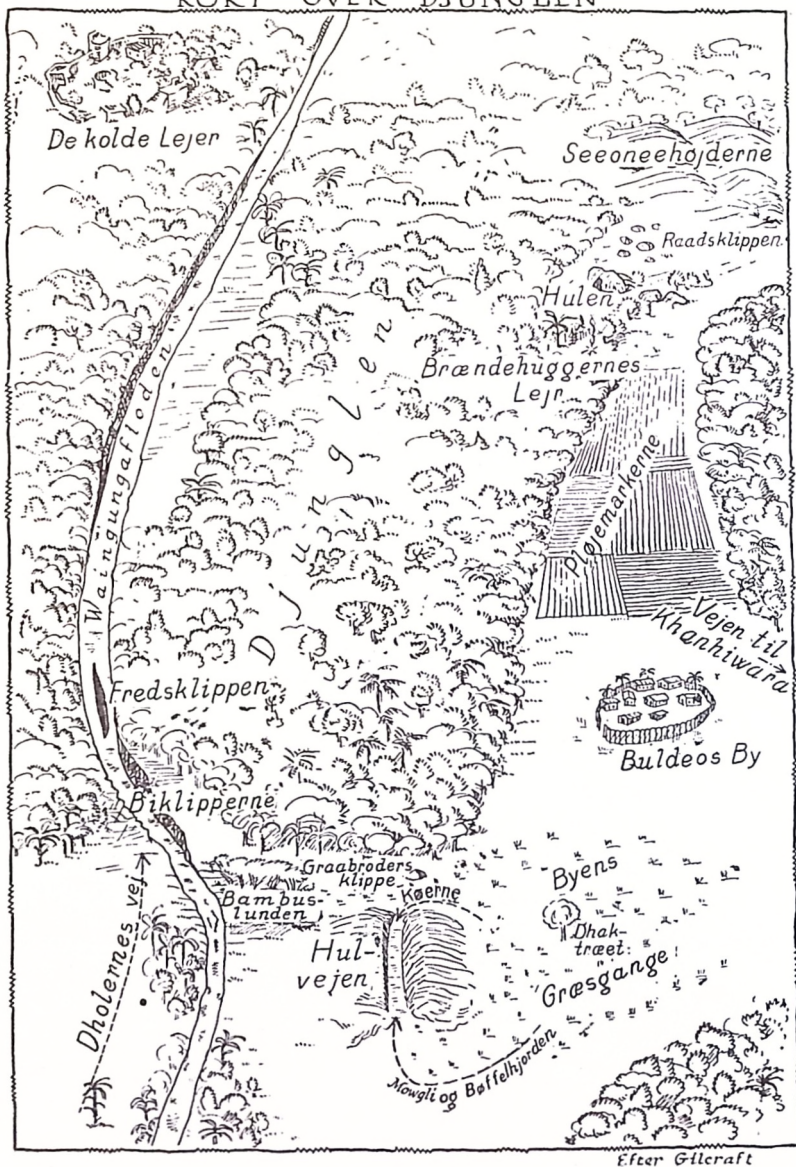
Fortælling af Peter Tini

Der skulde være stor Spejderfest paa Solby Hotel, og 1. Solby Trop og Flok havde i 7 lange Uger arbejdet som besatte med Fæstforberedelserne. Mange Gange havde de paa det mørklagte Hotels stovede og ølduftende Scene gennemgaaet Programmet. Bestandig om og om igen. Førerne raabte og skreg og fægtede med Arme og Ben, men efterhaanden kom der dog Skik paa det hele. De store Spejdere var nu begyndt at male Dekorationer, og saavel Ulve som Spejdere var begyndt at indsamle Gevinster til Tombolaen. Flokken havde indøvet et spændende Ulvedrama, hvor Mowgli og alle Junglebogens Dyr skulde optræde. Det havde ikke væ-

ret noget let Arbejde at faa Rollerne til Ulveungerne besat. En af Ulveungerne, Jørgen Glud, Søn af Bankdirektor Glud, en Dreng som altid trængte sig paa, skulde fremsige Prologen iført en pragtfuld Ulveham med Hoved og det hele. Bagefter skulde han være Prins i en Æventyrkomedie, som Ulvene ogsaa skulde fremføre. Det kan nok være, at Jørgen var stolt, meget mere end han burde. Han blev mere og mere vigtig, som Dagen for Fæsten nærmede sig, og oversaa snart alle sine Ulvekammerater.

Ulveungerne var blevet opfordret til hver at skaffe mindst 5 Gaver til den store Tombola, og den sidste Dag for Gaverne skulde afleveres, forlangte Jørgen de 5 Gaver af sin Mor, der i Huj og Hast maatte ud i Byen for at købe dem. Det blev 5 flotte Gaver, Jørgen bragte til Tombolaen, Gaver, der nok skulde blive Rift om.

KORT OVER DJUNGLEN

Svend Gormsen, en anden fra Ulveflokket, der egentlig var skuffet over slet ikke at have faaet tildelt nogen Rolle, gik den Dag, han fik Besked om Gaverne, ud i Skoven og skar nogle grønne Siv, af hvilke han flettede en meget smuk Kurv, som han pyntede med røde Hyben og Rønnebær, i Kurven lagde han blødt Mos og smukke Frugter. Desuden tegnede han nogle nydelige Tegninger, for Talent havde han. Tegningerne indrammede han i pæne Rammer, som han selv fremstillede af farvet Papir og Karton. Endelig fandt han sin bedste Bog frem, nemlig Robinson Kruso, for ogsaa den vilde han aflevere som Gave.

Da Jørgen saa Svend komme med sine Pakker til Tombolaen, lo han rigtig grimt og sagde til ham, at det Bras kunde han ikke være bekendt at aflevere, for det var der ingen, som gad vinde. Svend, der var beskedet og i Øjeblikket ret modløs, blev meget ked af det, men turde efter Jørgens Udtalelser ikke aflevere sine Pakker, men gemte dem i en Krog. Flokføreren blev ærgerlig over, at Svend ikke afleverede noget, da han satte en Ære i, at alle Ulvene kom med deres Bidrag til Festen. Da Ulveungerne var kommet ud af Salen, strømmede Spejderne ind med deres Bidrag til Tombolaen. De fandt ogsaa Svends Pakker, som de afleverede sammen med deres egne Pakker.

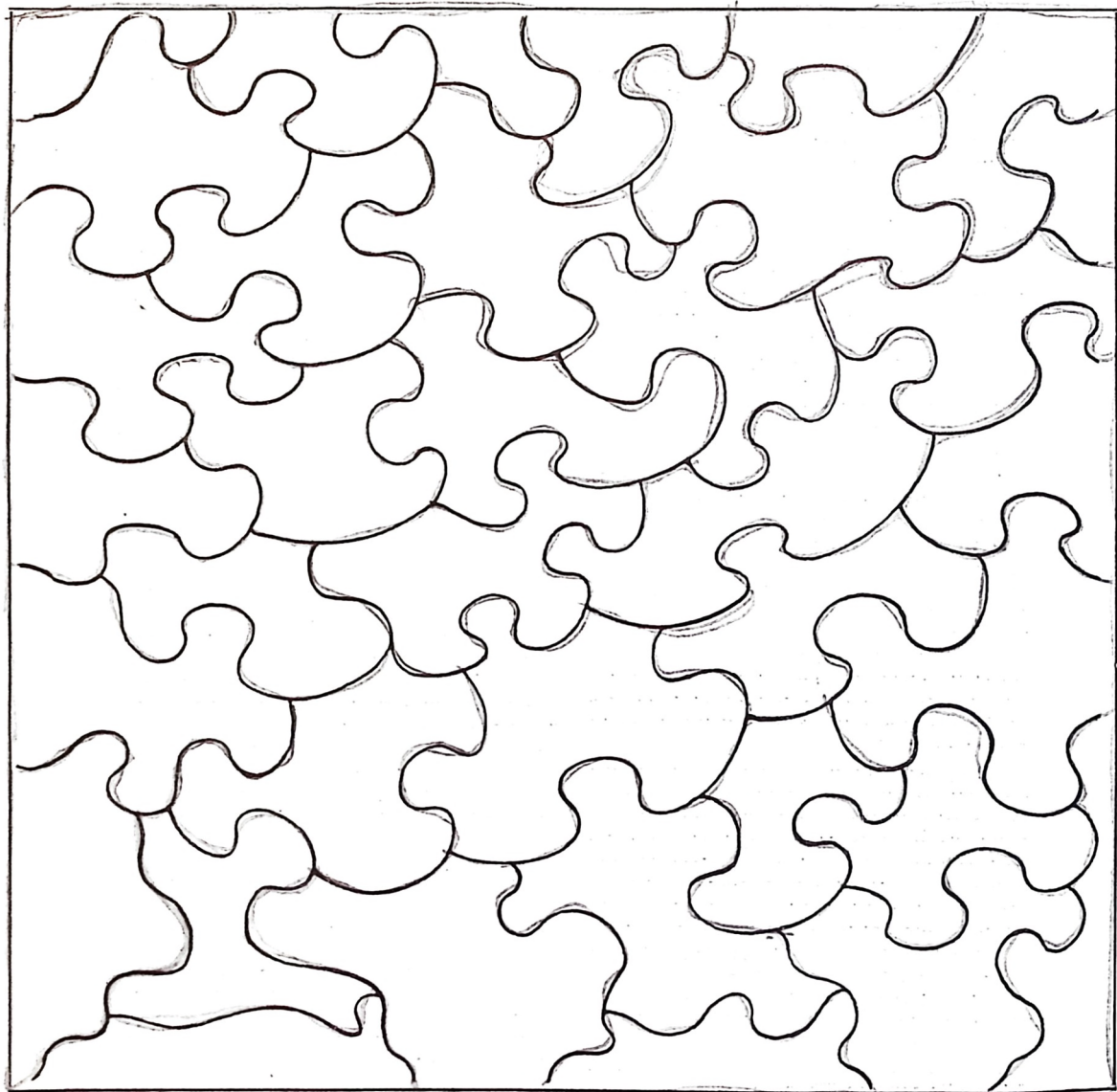
I Skolen, samme Dag, som Festen skulde være, kan det nok være, at Jørgen pralede med sine Gaver og med alt det, han skulde sige til Underholdningen. Han fremsagde et langt Stykke af Prologen. Klassens Piger gjorde store Øjne. De beundrede Jørgen i Dag. Alle drømte de om at danse med Jørgen til Ballet efter Underholdningen om Aftenen. Svend var der ikke nogen, der tænkte paa, han stod i en Krog og var rigtig ulykkelig over, at han ikke skulde optræde. Han var ogsaa ked af, at hans Mor ikke havde Penge til at købe flotte Gaver til Tombolaen.

Saa oprandt Festaftenen. Hotellets største Sal var fyldt med Forældre, Onkler og Tanter og Kammerater til Flokkens Medlemmer. Alle var festklædte og glade. Før Tæppet gik, var der ligefrem Trængsel omkring Tombolaen. Forrest i Kampen var Direktør Glud, der købte det ene Nummer efter det andet. Han havde nemlig set den smukke Sivkurv med de spraglede Frugter, Svend havde fremstillet, og den vilde han vinde, hvilket han gjorde efter at have købt mindst 30 Numre, hvoraf der var en Mængde Nitter. Flokføreren, der tilfældigt stod i Nærheden, undrede sig over, hvem der havde udført den smukke Kurv, da han jo nok kunde se, at det maatte være en Ulveunge. — — —

Lyset slukkedes i Salen, og der blev Stilhed blandt Publikum. Frem foran Scenens Tæppe traadte Jørgen, klædt som Junglens vilde Ulv. Dristigt begyndte han sin Prolog, men nu skete der noget kedeligt. Jørgen gik i Staa efter at have sagt kun 3 Linjer af det smukke Vers; han forsøgte at komme i Gang, men forgæves. Der blev Uro i Salen. Blandt Publikum begyndte nogle at le ubarmhjertigt, medens andre tysede paa de urolige. Jørgen blev blussende rød bag sin Ulvemaske. Flokføreren blev urolig og forvirret, men da skete der noget mærkeligt igen. Fra Tæppets venstre Side traadte Svend ind iført sin rigtige Ulveuniform. Behændigt stillede han sig ved Jørgens Side. Saa begyndte han med faa Ord i en Slags Verseform at fortælle, at en Prolog maatte siges af et Menneske og ikke af et firbenet Dyr. Derpaa fortsatte han, hvor Jørgen slap, og fremsagde hele Prologen smukt og fejlfrit, saa der blev musestille i Salen. Da han var færdig, bragede Bifaldet løs. Publikum var betaget og henrevet. Ikke mindst Jørgens Forældre aandede lettet op over, at ikke hele Jørgens Ære udattil var spoleret, men takket være Svend behændige Forandring af Prologen var nogenlunde klar. Direktør Glud vilde nemlig nødigt være til Grin blandt sine Venner i Byen, naar de næste Gang mødtes i Klubben til den ugentlige Bridge. Efter Festen vilde Svend gaa lige hjem med sine Forældre, men to Ting forhindrede ham i dette. Det, som glædede Svend mest, var, at to smaa Piger fra hans Klasse bad ham danse med dem, og den ene af disse Piger holdt Svend ganske særlig meget af. Den anden Ting var, at Direktør Glud spurgte Svends Forældre og Svend, om de ikke sammen med dem vilde nyde noget i Hotellets Restauration som Familien Gluds Gæster. Det var jo dog Svend, der havde reddet Aftenen, dels for Familien Glud og dels for Flokken. Da Svend kom hen til Gluds velforsynede Bord med sine Forældre, opdagede Svends Mor, at midt paa Bordet stod den Sivkurv, som lille Svend havde flettet og pyntet. Hun slog Hænderne sammen og udbød: »Men det er jo den Kurv, vor lille Svend har fremsstillet«. Nu kan det nok være, at lille Svend fik Ros af Jørgens Forældre. Jørgen indsaa den Aften, at ikke alt kunde opnaas med Penge, men at man for at opnaa noget ogsaa maatte lægge Flid, Kærlighed og Beskedenhed i sit Arbejde. Svend fik en pragtfuld Aften ud af det. Han fik Ros af sin Flokfører og glade Smil fra sine Veninder, og det var jo kun, fordi han flittigt havde været med til alle Proverne, at han havde lært Jørgens Rolle udenad ved at høre paa Jørgen Aften efter Aften.

PUSLE-SPIL

Klip Forsiden med Kongen ud af Oktober-Nummeret. Klip denne Tegning ud. Klister dem hver paa sin Side af et Stykke Pap, og klip langs Linierne, saa faar du et morsomt Puslespil.

I FILMS- Lejr ved Sorø

Den sidste Dag i Juli samledes 40 Spejdere fra Slagelse, Gentofte og Ringsted i København, hvor der skulde udvælges 9 Spejdere til at deltage i en Turistfilm om Sorø Amt. Efter nogle herlige Timer i »Tivolik« kørte vi til »Nordisk Film« i Valby, hvor de ni heldige blev udtaget. — Fem Dage senere fik vi ni Ordre til at stille paa Gissfeldt Gods i Sydsjælland.

Her blev vi modtaget af Danmarks Turistchef, der var i den grønne Spejderuniform. Ni Spejdere, grønne og gule, fra tre Byer, mødtes her i en af Danmarks skønneste Egne for at deltage i den spændende »Filmslejr«.

I Bregentved Slotspark slog vi Lejr ved Bredten af den idylliske Ulse Sø; Turistchefen og Overkokken cyklede til Haslev for at fouragere, medens vi andre rejste Telt, samlede og huggede Brænde til Baal o. s. v.

Yderst til venstre staar Turistchefen, Civilingeniør Mogens Lichtenberg, som har været Tropsfører hos KFUM-Spejderne.

Nu fulgte tre Dages herligt Lejrliv i Solskinsvej og dito -humør! Vi spillede Fodbold og Haandbold med Turistchefen i det ene Maal og den største Spejder i det andet, roede om Kap i Baade paa Ulse Sø og tog Morgenbad i den nærliggende Sotorup Sø.

Og saa ankom pludselig Filmsfolkene: Instruktør og Fotografer, i Cheffotografens lækre, grønne Vogn, der havde faaet en særlig Benzinration tildelt. Hvilket Tempo der kom i Tingene. Teltet blev flyttet ned til Strandkanten, og Lejrens Maskot, »Stumpen«, skulde filmes, idet han traadte ud af Teltet og strakte sig søvnigt. Mindst tyve Gange maatte han gøre det om, før Apparatet maatte snurre, — og da var han blevet saa søvnig, at han gabede naturligt . . . til Instruktørens store Begejstring. En anden Episode, der blev filmet, gjorde stor Lykke. Kokkene skulde røre rundt i Gryden, der hang over Baalet. Midt under Optagelsen brasede Gryden ned i Baalet, og hele Scenen maatte tages om.

Næste Dag blev Lejren flyttet til Munkedammen Syd for Sorø. Fire Spejdere blev udtaget til at følge med Filmsbilen til Slagelseegnen til Filmsoptagelser der. Først gik det til Udgravningerne af Vikingeborgen Trælleborg ved Storebælt. Nu blev vi alle filmet ved Vorby Aa og Trælleborgs Volde. En saadan Filmsoptagelse er et helt Kapitel for sig. Vi kommer f. Eks. i Gaasegang langs Aaens Bred hen imod Filmsapparatet, der er i Gang. Bag Filmsfotografen staar Instruktøren og skiftevis kritiserer, opmuntrer eller retter os. Vi sætter os ved Kanten og vasker Fodderne, mens Kameraet sænkes ned over os. »Ikke se mod Apparatet«, tordner Instruktøren, mens vi standhaftigt skrubber los paa Tærerne i Aaens grumsede Vand. Endelig meldes Scenen *slut!* og vi gaar videre til næste Optagelse.

Atter tilbage til Slagelse, saa til Hellig Anders Kors og filmes.

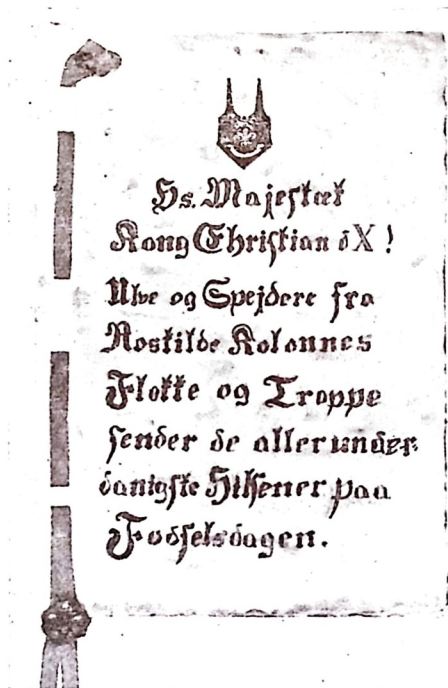
I Slagelse, hvor vi blev filmet ved den gamle Latinskole paa Hovedgaden, var der saa stort Opløb, at to Betjente maatte holde Orden i Gaden. Efter endnu nogle Filmsoptagelser tilbage til Lejren.

Næste Dag var det de fem andres Tur til at blive filmet, og sidste Dag filmedes vi alle i Skovene, hvor vi kom gaaende og saa Langdysser og Skovsoer.

Lige for Skolen skulde begynde, sluttede den udmærkede Lejr. Der havde været et glimrende Kammeratskab mellem gule og grønne Spejdere, og alle var vi ligefrem vemodig stemt, da vi fra Sorø rullede mod tre forskellige Verdenshjørner. Filmslejren 1940 var forbi.

Konge-Stafetløbet

Roskilde-København

Vi havde i lang Tid besluttet, at der fra os Ulve og Spejdere i Roskilde — fra Kongegravens By — skulde lyde en særlig Lykønskning paa Kongens 70 Aars Fødselsdag.

Vi fik da lavet et Pergamentdokument, hvis Forside bar selve Lykønskningen, og de øvrige Sider bar Underskrifter fra Ulve, Spejdere, Skovmænd, Røvere og Førere.

Saa fik vi den Idé, at vi skulde lave et Stafetløb ind til Amalienborg og selv aflevere Dokumentet paa Slottet.

En lille Spejder, Mogens Suhr Andersen, gav Spiren til Løbets Idé, og derfor blev det ham, der fik Lov til at løbe den sidste Etape.

Det blev da ordnet saaledes, at smaa Spejdere skulde starte Løbet og løbe $\frac{1}{2}$ km hver, medens de større Spejdere senere skulde overtage Stafetten og løbe en hel km. Inde i Byen var det nærmest Skovmænd og Røvere, der løb.

Da Raadhusuret i Roskilde faldt i Slag til 8, startede Løbet fra Raadhustrappen i posende Regn. En Mængde Mennesker havde samlet sig for at se Starten, og der lød mange: »Hils der inde« til den lille Spejder, der pilede ud af Byen.

Med regelmæssige Skift kom Stafetten ind mod Byen. Regnen, der formelig styrtede ned, truede med at odelægge Stafetten, og der maatte vikles en Regnfrakke uden om.

Lidt før Kl. 10 naaedes Damhussøen. Af Hensyn til Trafikken løb vi bag om Byen ad Valby Langgade, bagom Hovedbanegaardens Terræn — via Christiansborg og Larsens Plads. Her stod sidste Mand, og ved en gammel Spejders Hjælp kom han gennem Menneskemængden paa Slotspladsen og ind paa Slottet. Klokken var da 10,45.

Vore Drengene havde haft en spændende Tur indtil Byen og fik i Tilgift alle de store Festligheder at se. Bl. a. deltog vi i Spejdernes Kongehyldest paa Grønnigen om Eftermiddagen.

Kolonnen har modtaget en smuk Takkehilsen fra Kongen.

Funk.

Henning Rask-Olsen, TA, 1. Østerbro Trop.
Poul Christensen, R.S., 1. Østerbro Trop.
Hakon Svith, Søren Kannes Trop, Grenaa.
Bo Laursen, Søren Kannes Trop, Grenaa.
Jørgen Haislund, Søren Kannes Trop, Grenaa.
Knud Otto Nielsen, 5. Absalon Trop.
PF Jens Carl Volt, 14 Aar, »Viberne«, 1. Haderslev Trop.
PF Hans W. Schmidt, 15 Aar, »Uglerne«, 1. Haderslev Trop.
PF John Kørner, 14 Aar, »Høgene«, 1. Haderslev Trop.

— ja se det var noget —

Søren Kannes Trop, Grenaa, har den 21.—22. September afholdt en storstilet Udstilling. Den var bygget med Korpssets Jubilæumsudstilling som Grundlag.

Kl. 11 Lørdag Formiddag blev den forevist for Pressen.

Kl. 4 blev Udstillingen aabnet af Overlærer Johansen, og der kom straks Masser af Besøgende. Tombolaen blev omtrent udsolgt i Løbet af den følgende Time, og af Pølserne, der blev forhandlet i et Hjørne af den midt paa Gulvet anbragte Lejrplads, var der saa godt som ikke flere tilbage hen imod Aften. Hver halve Time var der smaa Sketch eller udmærket Optræden af Ulve og Spejdere, hvorpaa Lejrflaget midt paa Lejren blev strøget, og saa var det slut for i Dag.

Søndag bragte en af de største Overraskelser, som Troppen endnu har faaet:

Der blev tildelt ikke mindre end

- 1 Divisionsmedalje: Tropsfører Henning Krog.
- 1 Tiaarsmærke for aktive Førere: Tropsassistent Ole Kirketerp.
- 2 Tropsudmærkelsestegn.
- 3 Riddersnore.
- 12 Beredskabsmærker.
- 4 Førsteklassesmærker.
- 2 Andenklassesmærker.
- 22 Duelighedstegn.

Det var noget, der tog Tid. BRAVO! BRAVO! BRAVO!

Hele Dagen var der overfyldt af Besøgende. Æbeltofts Orkester ledsagede Troppen paa en March gennem Byen og spillede derefter inde i Salen. Kl. 10 blev Udstillingen lukket, hvorefter der blev holdt Spejderbal, men kun for Drengene og Pigespejdere i Uniform.

Om Mandagen saa man i Byens Aviser tospaltede Artikler med fede Overskrifter som: Spejderudstillingen blev en Kæmpesucces, eller: Spejderudstillingen besøgte af Halvdelen af Byens Befolkning.

Udstillingen gav et Nettooverskud paa 850 Kr.

1. Skive Trop blev startet

ca. 1. Juni i Aar, og den første Juli blev Troppen tilmeldt »Det Danske Spejderkorps«. I Troppen var dengang 15 Spejdere og 3 Ulveunger. Disse Tal er imidlertid fordoblet mange Gange siden, idet Troppen og Flokken i Dag tæller 70 Mand.

Vi har haft flere glimrende Ture, hvorefter bør nævnes en 9 Dages Cykeltur til Fyn og Sønderjylland og Sommerlejren ved Legend Bjerger paa Mors. Desuden deltog vi den 15. September i et Orienteringsløb i Struer, der var tilrettelagt af Divisionen, og hvor een af vore 5 deltagende Patruljer, nemlig »Sølvkrævene«, der førtes af Ib Hansen, blev Nr. 2, hvilket maa siges at være et flot Resultat i Betragtning af, at alle Deltagere var nye Spejdere.

Troppen har desuden for Husmoderforeningen indsamlet Frugt til Marmelade, og det er ikke Smaating, der blev indsamlet. Troppen arbejder ligeledes under Højtryk med »Beredskabsmærket«.

3. By Trop er nu i god Fremgang.

Der er nu fuldt Sving i Arbejdet. Trop og Flok monstret ca. 55 Medlemmer, og der er stadig stigende Tilgang.

I Begyndelsen af September Maaned afholdt vi i Enrum Slotspark ved Vedbæk en Forældre-søndag, hvor vi gav Opvisning i Lejrarbejder, Madlavning o. l. Besøget var ganske overvældende, idet saa godt som alle Forældre var kommet. Dagen sluttede med en Parade, hvor der blev tildelt 2 Korpsmærker, 5 2. Kl. Mærker, 3 1. Kl. Mærker, 4 Riddersnore samt en Mængde Duelighedstegn. Endvidere har Troppen færdiguddannet 10 Beredskabsspejdere, og flere er under Uddannelse.

Spejdernes Indsamlingstjeneste.

Spejderne i Brædstrup og Østbirk, der beredvilligt stillede sig til Tjeneste med Indsamlingen af Spildfrugt til danske Kvinders Samfundstjeneste, har begge Steder faaet særdeles smukke Resultater ud af Arbejdet, idet der er indsamlet

mange Hundrede Kilogram Bær- og Træfrugt, som nu er konserveret til Vinterforraad for dem, der ikke selv har Adgang til Fremstilling af konserverede Frugter.

II Absalon Trop, H. K. D.

fejrede den 9. Maj sin 20 Aars Fødselsdag ved en lille Festlighed for Troppens Spejdere og Ulve.

De sidste Maaneder har Troppen holdt flere Kursus til Beredskabsmærket, som indtil nu 20 af Troppens Spejdere har bestaaet.

Sommerlejren i Aar var en kombineret Cykel-Vandretur og Standlejr. Først 6 Dages Kørsel paa Cykel gennem Sjælland, hvor hver Egns Seværdigheder blev besøgt og forklarede og derefter 6 Dages Standlejr paa Troppens Lejrplads i Vaalse Vesterskov.

Siden da har Spejderne og Ulvene været i fuld Gang med Forberedelserne til en stor Udstilling og Basar, hvis Devise er »Eget Hus paa egen Grund«. Det fremgaar tydeligt heraf, at det forhaabentlig meget store Overskud skal gaa til Opfyldelse af Troppens mangeaarige Ønske, — at faa sin egen Tumbleplads med en, beskedent sagt, »Hytte«.

Godthaabs Division.

Søndag den 18. September indledtes med silende Regn, forudbestilt af Divisionsstaben i Godthaabs Division, som denne Dag holdt Turnering paa 1. Sønderbro's Lejrplads.

Senere kom Solen og opmuntrede de 13 Patuljer til at gøre deres bedste paa de mange forskellige Opgaver. Paa Lejrpladsen var der syv Opgaver, hvor bl. a. en svær Pioneropgave

stillede Krav til Spejdernes Færdigheder. Ogsaa Nødhjælp, Teltrejsning, »Færdelskultur«, Bedømmelser og Slutningsopgaver maatte Patruljerne igennem.

Paa den spændende »Skattejagt« var der indlagt Opgaver i Signaler, Skitsetegning, Bykendskab o. lignende alsidige Opgaver, som dog alle blev klarert fra Kl. 9 til 15,30. Mens Resultaterne blev udregnet, var der et lille Idrætsstævne.

»Jagtfalken«, 3. Godthaab, vandt en solid Sejrr med »Egerne«, 1. Godthaab, som Nr. 2; »Elsdyrene« fra 2. Godthaab tog Trediepladsen. — Rævehalen vandtes af Divisionens yngste Trop — 3. Godthaab — med 1. Godthaab som Nr. 2.

Klit-Divisionen.

Søndag den 15. September afholdt Divisionen et stort Orienteringsløb. I Løbet, der var en lille Erstatning for den aflyste Foraarsturnering, deltog ca. 120 Spejdere fra Ulfborg, Holstebro, Skive, Thisted og Struer. Divisionen samledes paa Raadhuspladsen i Struer Kl. 8,30, og efter en kort Parade marcherede den ud til Startstedet ved Kilen. Kilen, der er en gammel Arm af Limfjorden, efter Folkensnak Stedet, hvor Knud den Store samlede sin Flaade inden Rejsen til England, er omgivet af det herligste Terræn, Granskov, store Lyngbakker, Sumpe og Moser. Nu er Kilen kun en stor Indso, idet der ved Struer er lagt en stor Dæmning tværs over den, og den har en Omkreds af ca. 13 km. Løbets Rute var Kilen rundt og dermed 8 Postopgaver og 8 Mellemopgaver. De 16 Patruljer gennemførte alle Løbet, selv om flere af dem var »ude at svømme«. Op-

»Spætterne« fra Ørnetroppen paa Tur.

Man kan se paa Ansigterne, at Maden er god i Kollund Trop.

Til venstre:
Neptun steg op af Ha-
vet ved Mols, da Skip-
per Clements Trop laa i
Sommerlejr.

Til højre:
Der er forskellig Stor-
relse paa Spejdere i
Kongeaadivisionen. —
En stor Haderslev og
en mindre Tønder.

gaverne bød paa lidt af alle Slags, som Brobygning, hurtig Teltrejsning, Nødhjælp, Stegning paa Spid, Korttegning o. s. v. Kl. 17 var Løbet færdigt, og Divisionen marcherede tilbage til Raadhuspladsen, hvor Præmieuddelingen fandt Sted. Bedste Patrulje blev Uglerne fra 1. Struer, Nr. 2 Sølvrævene, 1. Skive, Nr. 3 1. Ulfborg. Bedste Trop blev 2. Struer Trop, Nr. 2. 1. Struer Trop.

Ved et Orienteringsløb for Ulve samme Dag mellem 1. Skive Flok og 2. Struer Flok, vandt gul Bande fra 2. Struer.

6 Korpsmærker

har 1. Sct. Georgstrop uddelt i September Maaned, — og en ny Patrulje, »Musketer-Patruljen«, er dannet.

Mange af Troppens Spejdere har deltaget i Instruksen til Beredskabsmærket og vil om kort Tid faa udleveret dette krævende Duelighedstegn.

Skipper Clements Trop

Sommerlejr gik paa Cykel til Kalø Vig, hvorfra Udflugter foretoges til det indre af Mols Bjerge, ind til »Tinghulene«, hvor Molboerne efter sigende holdt Ting i gamle Dage. Lejren er en af de bedste, som Troppen har oplevet.

1. Silkeborg Trop

har i Sommerens Løb haft en Del gode Lejre, bl. a. Sommerlejr ved Kalo. Derefter havde vi en 4-Dages Lejr paa vores Lejrplads ved Svejebæk. De to af Dagene havde vi en pragtfuld Vildmandshike med Kød paa Spid o. s. v. Senere har vi haft en Week-end paa Møgelø i Julsø sammen med alle Spejderkorps og F. D. F. i Byen. 2 Gange har vi været ude paa Landet for at samle Spildfrugt.

Kong Humble Trop har sikret Vinterens Brændselsforbrug ved at skære Tørv i en Mose, der tilhører et af Tropsraadsmedlemmerne. 17 af Troppens Spejdere har bestaaet den luftværnsmæssige Del af Beredskabsmærket.

1. Rudkøbing Trop har efterhaanden faaet et meget fint Orkester. Efter Opfordring fra Byraadet spillede dette ved Alsangsaftenen den 8. September. Der var 3000 Mennesker til Stede. Troppens gamle Spejdere har hver Nat skiftevis Vagt ved Luftværnstjenesten paa Raadhuset.

Troppen har gentagne Gange deltaget i Frugtindsamlingen.

1. Ørkild Trop har grundet paa Jubilæumsfesten næsten fordoblet sit Antal af Spejdere. Der er oprettet en Patrulje i Hesselager og samme Sted to Bander Ulve under Ørkild Flok, der i de sidste 5 Maaneder er vokset fra 12 til 35 Ulve. Et udvalgt Hold fra Troppen vandt for første Gang i Troppens Historie Sølvoksen ved Fyns Divisions Fyns Løb den 1. September 1940.

Kjøbenhavnske
Bagermestres
Nye Rugbrødsfabrik Akts.
Helmdalsgade 29-31
Central 15.321

Samtlige Søspejdertrope har nu rigget deres Baade af og er begyndt paa Vinterens Spejderarbejde. Jeg tror, at de fleste Trope trods alt kan se tilbage paa en god Sæson, selv om vi naturligvis alle sammen paa den ene eller den anden Maade har mærket Tidens Vanskeligheder.

Det har knebet noget for mig i Sommer at rejse rundt i Landet, men de fleste Trope har jeg dog besøgt, og det har næsten overalt været mig en Glæde at konstatere, med hvilken Interesse og Energi, der arbejdes i Patruljerne. Der er særlig 3 Trope, jeg vil fremhæve, idet disse har været i stadig Fremgang. Det er Nakskov, Aalsgaarde og 2. Københavns Søspejdertrop. Baade Nakskov og Aalsgaarde har jo i Sommer bygget og indrettet en ny Station, og begge Stationer er overordentlig spejdermæssige og gode.

Vi staar nu overfor en lang Vinter, og her vil der blive rig Lejlighed til at træne i al Slags Teori. Alle Patruljeførere maa lave et godt og grundigt Uddannelsesprogram for deres Dreng, saaledes at de har et Maal for Vinterens Arbejde med hver enkelt Dreng. Selvfølgelig skal Søspejdere ikke udelukkende leve et indendørs Liv. Selv om de ikke kan komme paa Søen, bør de naturligvis dyrke Idræt i fri Luft. Jeg stoler paa, at alle gode Søspejdertrope planlægger baade Patrulje- og Trossøndagsture. Søg at faa Øvelser sammen med Landspejdertrope, dér hvor det lader sig gøre. Det vil vise sig, at det, som morer Dreng i brune Uniformer, ogsaa vil mere Dreng i blaa Uniformer.

Fra næsten alle Trope har jeg modtaget Meddelelse om de senere Begivenheder, og jeg kan i denne Forbindelse fortælle, at Sønderho Søspejdere i Efteraaret har haft en Week-end Lejr med Konkurrencer og Træning til Prøver. De har afholdt en Terrænleg, og i September Maaned har de hver Mandag og Torsdag haft Sejlsads og hver Onsdag Roning. De bestaar iøvrigt nu af 2 Patruljer.

Aarhus Søspejdere, »Kaperen«, er gaaet frem i Medlemsantal. Troppen arbejder godt og tager nu paa regelmæssige Tropsure, hvor der trænes til Prøver og Duelighedstegn. Troppens Ulveflokk, de første »Soulve« i Danmark, arbejder med Liv og Lyst, og Troppen anser det for en stor Vindig, at den har faaet en Ulveflokk. Det er sikkert noget ogsaa andre Søspejdertrope skulde tænke paa.

ved FRODE

I Teltlejr paa Ano

— der sikkert skal være Anholt — foregaar Jørgen Bruns nye Bog PAA EGEN HAAND (Gyldendal). Jørgen Brun er en af de Forfattere, man kan regne med til den »bedre Ende« af Drengbogsforfattere, og denne sidste Bog er en af hans bedste.

Sørovernes Konge.

Titlen er nok til, at denne Bog af W. E. Johns (Gyldendal) skal blive læst. Vi faar en Skildring af den 15-aarige Mark Lawsons Togt under Søroverflag og Kampen med Rochelle og hans Kumpaner for at befri Faderen. Den er ikke mindre spændende end »Spionflyveren«, der kom i Fjor.

Landets mindste Spejder

har faaet en kvik Beskrivelse i Gerda Frellesvig og Inge Sylvester Petersen: NALLE I SPEJDERLEJR (Aug. Olsen). Lille-Søster og Lille-Bror vil blive henrykt for at faa Bogen med de mange morsomme Fotografier af det »vaskegætte Bamsøjørnebarn Nalle«. Den vil stimulere deres Lyst til at blive Spejder, naar de bliver store.

En morsom Frimærkebog.

Sigurd Tøgeby har skrevet en Bog: FRIMÆRKERNE FORTÆLLER OM DANMARK (Jespersen og Pio), der foruden at være en Frimærkehistorie er blevet en meget behagelig Form for Danmarkshistorie. Der er spaaet, det skal blive en »Hjemme-Vinter« med Hyggelæsning o. m. m. Jeg spaar, at der ogsaa kommer Gang i Samlermanien — og sikke Historier, Frimærkerne vil kunne fortælle!

Nyt Færdselskort

(1:150.000) er ved at udkomme hos Geodætisk Institut. Blad 3: Midt- og Vestjylland og Blad 6: Sønderjylland er lige kommet. Gode Oversigtskort med Byskitser.

Nakskov Søspejdere har for de ældre Søspejders Vedkommende gjort en meget værdifuld Beredskabsstjeneste for Myndighederne og har herfor vundet fortjent Paaskønnelse.

Tag.

FYENS-LØBET

En rigtig langskaffet, forchromet Skovmands-økse med Sølvbeslag m. v. er vel nok et Trofæ, der er værd at hænge i Tropslokalet. Derfor havde dette Spørgsmaal — hvem skal vinde »Sølv-øksen« iaar — i den sidste Tid beskæftiget Sindene stærkt i Troppene og Patruljerne i Fyns Division, da Tiden stærkt nærmede sig til den aarlige Spejderbegivenhed »FYENS-LØBET«, hvor denne smukke Økse er Sejrens Løn for et Aar ad Gangen.

De sidste 2 Aar havde 3. Odense Trop vundet Løbet, og hvis den vandt igen iaar — for tredje Gang — vilde Øksen blive Troppens Ejendom, og det skulde nødtigt ske. Kampen skulde blive haard iaar. —

— — —
Den 31. August Kl. 21,30 ankom vort Hold med den beordrede Oppakning til Allested Station i Midtfyn. Det blæste koldt fra Syd-Vest og var allerede temmelig mørkt. Det tegnede til at blive en skrap Tur med mørklagte Cyklelygter og uden Lommelygter. — Jeg mindedes tidligere Aars Fyens Løb, hvor vi mosede rundt i ukendte og vanskelige Terræner, men hvor vi dog havde haft Lommelygter til Hjælp til at se paa Kortskitser, og svært havde det været, og jeg tænkte med bange Anelser paa den kommende Natorientering uden ringeste Lys til Hjælp. — Naa, det var bare med at mase paa.

Vi traadte ind i den mørklagte Ventesal, hvor vi blev modtaget af et Par af Divisionsstabens Medlemmer, der gav os Lov til at se paa et Kort, og, hvis vi ønskede det, at tegne en Skitse af til at køre efter. Vi skulde selvfølgelig ud i det vanskeligste Terræn vestover ad Flægskoven til. 10 Minutter senere var vi paa Vej ud i Mørket, der nu var fuldstændigt. Vi kunde af og til skimte en Stjerne mellem de drivende Skyer. Vi maatte af Cyklerne næsten ved hvert Vejkryds for at sætte Næsen til Vejskiltene, det kunde vi lige naa, naar vi løftede hinanden op eller strakte Hals og stod paa Tæer. Det sidste Stykke lige ved Flægskoven var det værste, ad en elendig Markvej med dybe Hjulspor og løse Sten gennem Hulveje og ned ad stejle Bakker gik det, indtil vi ved Skovens Udkant blev standset af en Dom-

merpost, en svag mørklagt Lygte lyste paa os, og en Stemme lod til os fra Mørket bag ved: »Følg de hvide Mærker gennem Skoven.«

Tak skal I ha', finde Mærker i dette Buldermørke. Det var komplet umuligt at køre paa Cyklerne længere, og saa kunde Dynamolygternes sidste svage blaa Lys ikke mere vise, hvor vi kunde finde hverandre, vi var helt opslugt af Mørket! Vi følte og famlede os frem fra det ene hvide Mærke til det næste, malet paa Træstammer og Sten. Bort fra Skovvejen ind mellem Stammerne gik det. Vi fik Benene og Cyklernes Pedaler viklet ind i Brombærranker og Trærødder, Nedfaldsgrene og andre rare Ting. Saa lod der et Hyl — Jørgen var gaaet i en Muddergrøft med Cykle og det hele, vi famlede os hen og fik ham op paa det Tørre igen, bagefter snublede vi over hverandres Cykler, som vi havde lagt ned, hvor vi stod, da Hylet lod. Silken en Redelighed. — Naa, vi kom atter ud paa en Skovvej, — bag os horte vi Støjen fra et efterfølgende Hold, der aabenbart ogsaa sloges bravt med Brændenælder og Muddergrøfter, — og inden længe førte Vejen os ud af Skoven og videre frem mod Syd-Vest, og ca. 1 km længere fremme naaede vi »Lundegaard«, hvor vi blev modtaget af en Dommer, der førte os ind i en Lade. Her blev vi i Lygteskær »efterset i Sømmene«, vore Oppakninger og Uniformer blev nøje gennemgaaet. Jørgen, der havde været i Muddergrøften, lignede nærmest en »Sortskjorte« — uha, hvor saa han ud. Atter blev vi sendte ud i Mørket og blev her modtaget af selve Divisionschefen, der førte os ud paa en Mark ved Siden af Gaarden, hvor vi fik Ordre til hurtig Teltslagning.

Vi traadte an med Teltgrejerne foran os og ventede paa Signalet. Det var nu blevet stjerneklart, hvilket hjalp os til i hvert Fald at kunne skimte Omgivelserne. Signalet lod, — og vi styrtede os over Teltposen m. v., og egentlig forbavsende hurtigt trods Mørket stod Teltet klar til Brug. Vi fik Lov at tørne ind — Kl. var godt 24 — saa det var egentlig tidligt i Forhold til tidligere Aar ved Fyns Løbet, men det kan jo være, vi bliver purret ud igen, tænkte vi, saa

vi var ikke sene til at komme i Poserne og sove ind. — Vor Mistanke blev dog ikke bekræftet, vi fik virkelig Lov til at sove lige til Kl. 5,30, dansk Sommertid, da en skærende og gennemtrængende Fløjte fik os til at tumle overende og ud i det Fri. En meget morgenduelig Dommer gav Ordre til Hurtigkøgning af Havregrød. »Hvilket Hold melder først færdig med Havregrøden?« »Klar — Start!« — Sikken en Ballade der blev. Der styrtedes efter Vand, Brænde, Proviant. Græstov, Jord og Sted fløj os om Ørene, da Hans tog fat med Spaden, — »Kom saa med Brændet«, »Hvem har Tændstikkerne,« fik du Havregrynene« o. s. v., og efterhaanden fik vi ogsaa lidt ordentligt Kluns paa. Ca. 35 Minutter senere kunde vi melde »Klar med Havregrøden«, der var dog allerede et Par Hold, der var kommet for os, men skidt med det. Havregrøden smagte dejligt med nymalket Mælk til. Saa Opvask og Morgentoilette. — Kl. 7,15 stod alle de konkurrerende 10 Hold traadt an, vaskede og morgenfriske med pakket Bagage og Telt samt ryddet Lejrplads.

Vi fik nu Besked om at holde os klar til at modtage en Morsemelding fra Toppen af en høj Bakke ca. 1000 m borte. Vi saa allerede Signa-lørens Silhouet mod den lyse Morgenhimmel ovre paa Bakken. Frem med Notesbøgerne og klar med Blyanten. Faa Minutter senere havde vi faa-et gættet os til de Bogstaver, vi havde modtaget forkert, faaet renskrevet Meldingen og afleveret til Dommeren. Saa var den Opgave forstaaet. Vi fik nu Besked om at begive os ind paa Gaards-pladsen, og her vente til videre Ordre. Under denne Pavse gav Divisionschefen os forskellige Oplysninger om Lundegaard og dens gamle »hol-stenske« Ladebygning Historie. Laden var byg-get 1632 af Ellen Marsvin (Tommeret tilhugget efter Tegning i Norge og sejlet herved, hvor saa Laden rejstes). Chr. d. IV. havde ofte boet paa

Lundegaard som Ellen Marsvins Gæst. Under Svenskekrigen var Gaarden 1659 besat af sven-ske Dragoner, der tærskede Kornnegene med deres Sabler over en af Ladens store svære Bjælker. Sabelhuggene ses endnu i Bjælken o. s. v.

Efter en rar Hvilepavse fik vi uddelt Kort-skitser, hvorpaa Løbets Rute for Søndagen var aftegnet. Vi saa straks, at Løbet var lagt i en Cirkel, der var en Snes km lang og havde 10 Dommerposter. Der ventede os altsaa mindst 10 Opgaver endnu. Hvert Hold blev nu dirigeret ud til sin Dommerpost paa »Cirklen«, og Kl. 8,30 startedes paa alle 10 Dommerposter samtidig. — Vejret var køligt og blæsende med Solstrejf ind imellem drivende Skyer. — Den første Op-gave til os var at give en druknende kunstigt Aandedræt efter Holger Nielsens Metode. Vi maatte alle 5 vise, at vi kunde det. Arme »Of-fer«, der i Formiddagens Løb, maatte holde til 50 Omgange kunstigt Aandedræt med dertil hø-rende »behagelige« Rystninger og Dunk i Ryg-gen. Han saa ogsaa lidt medtaget ud ved Afslut-ningen om Eftermiddagen.

Ved næste Dommerpost skulde vi lave en Flits-bue og 3 Pile, Buestrengen fik vi udleveret, der-efter skulde vi alle 5 hver skyde de 3 Pile mod et Maal i 16 Meters Afstand. Det kneb fælt med at ramme. Vi havde lavet Pilene for lette.

Ude i Præsteskovene, hvor vi fandt det følgen-de Punkt, gjaldt det om i Løbet af 20 Min. at rydde et Stykke Skovbund med unge Ahorntre-er o. lign, indrette en Lejrbaalsplads og bygge en Læskærm. Der var noget at rive i, skal jeg love for. Der kom ordentlig Gang i Skovmands-knivene og den ene Økse, vi havde med. Her gjaldt det sandelig om at bruge Fingrene.

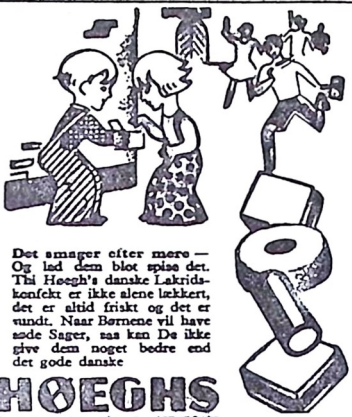
Næste Opgave i at give visse Kviste og Blom-ster Navn — og helst det rigtige og samtidig skelne mellem de alm. 4 danske Kornsorter var

Cyklerne flaaedes over.

Bagagen bæres over.

Det smager efter mere —
Og lod dem blot spise det.
Thi Høegh's danske Lakrids-
konfekt er ikke alene lækker,
det er altid friskt og det er
vundt. Naar Børnene vil have
noget Sager, saa kan De ikke
give dem noget bedre end
det gode danske

**HØEGH'S
LAKRIDS KONFEKT**

ikke saa vanskelig. — Vi hørte senere, at der endnu virkelig fandtes Spejdere paa over 15 Aar, der ikke kender de 4 Kornsorter fra hverandre. Uha, uha. —

Saa kom vi ud for et Meldingsstafetløb, som vi klarede helt godt, og derefter gjaldt det om at tegne en god Skitse af den holstenske Lade paa Lundegaard og samtidig fortælle, hvad vi vidste om dens Historie. Vi fik da Storkereden oppe paa Taget tegnet med — ogsaa en Stork, men den digtede vi, for den var allerede rejst den Dag —. Den næste Dommerpost laa betænkeligt nær ved Odense Aa, saa vi nærede visse Anelser, da vi nærmere os Stedet, og vore Anelser blev til Vished, da vi paa Afstand saa selve Divisionschefen som Dommer paa dette Sted, saa vidste vi, at det betød Vandgang. Vi skulde over Aaen med Cykler og Oppakning. Der laa 3 Granstammer ovre paa den anden Side Aaen, der var ca. 17 m bred. Hvor dyb kunde vi ikke se. Opgaven lod paa, at vi skulde af Tojet — over Aaen og i Tojet igen paa 20 Minutter. Vor Holdfører mindede os elskværdig om det gamle Ord om, at vi hellere maatte springe i det end krybe og gav sine Ord mere Vægt ved selv at springe paa Hovedet i Vandet og svømme over efter een af Granstammerne. Det viste sig dog, at der kunde bundes lidt længere mod Nord — i hvert Fald det allermeste af de 17 m, og saa gik vi med Bagagen loftet over vore Hoveder gennem Vandet. Uha, hvor var det koldt, lige da vi kom ned i det. Cyklerne halede vi over med Redningsreb, idet vi lod dem glide hen ad Granstammerne, der dog ikke kunde naa helt over Aaen. Det sidste Stykke maatte vi løfte Cyklerne over. Vi tabte den ene og maatte ned paa Bunden efter den!!

Depotet er stadig forsynet

med alle Uniformer og
Udrustningsgenstande
— saavel for Spejdere som
for Ulveunger.

Indsend
alligevel Bestillinger
i god Tid.

**DET DANSKE
SPEJDERKORPS DEPOT**

FRILUFTS-MAGASINET
SKINDERGÅDE 27 · KØBENHAVN K
CENTRAL 10909 · 11203

Vi fik ogsaa en Rygsæk ud at »sejle ned ad Aaen«, Christian snubede med den, da han bar den over. — Det var vel nok en haard Tur, men vi fik hurtigt Varmen igen, da vi fik Tøjet paa. Vi smødede dog for meget med Af- og Paaklædningen, der var gaaet for megen Tid for os, vi havde været 27 Min. om det hele. Naa, vi spurtede videre, og havde vi ikke faaet Varmen, inden vi naaede næste Dommerpost, saa fik vi den sandelig her. Vi blev stillet foran en svær Træstamme, der laa fældet paa Jorden, og fik den Forklaring, at den forestillede en Mur, som vi skulde grave os under. Hele Holdet skulde med Oppakning under Træstammen. Vi tog fat med den ene Spade, vi havde, og brugte Næverne desforuden, Hul skulde der til, meget Hul! Jens asede og masede med Spaden og gravede sig længere og længere ind under Stammen, men det endte med, at han sad fast. Vi forsøgte at hale og trække i ham, men vi kunde ikke faa ham ud! Det var en fæl Situation, han kunde hverken komme frem eller tilbage. — Saa gav Dommeren os Lov til at grave ham ud fra den anden Side af Stammen, vi maatte altsaa opgive at løse Opgaven rigtigt. Vi havde begaaet den Fejl, at lade Jens, der var den største af os, grave sig helt igennem, vi burde have ladet Ejner, der er den mindste af os, afløse ham, da han omtrent var igennem. Han kunde lettere have kommet igennem og saa lavet Hullet større fra den anden Side. — Naa, det var der ikke noget at gøre ved, vi maatte videre til næste Opgave, der bestod i Tovværksarbejde. Vi skulde lave baade Øje-, Kort- og Langsplejsning samt Takling. Det var ikke saa let paa Grund af kolde Fingre.

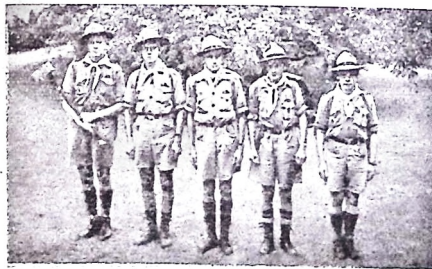
Den sidste Opgave, vi skulde have paa Dommerpost Nr. 5, bestod i Prøver paa Højde- og Afstandsbedømmelse. Det klarede vi saa nogenlunde, og tilpas trætte og glubende sultne begav vi os tilbage til vort Udgangspunkt — Lundegaard, hvor vi skulde lave Middagsmad, Sødgrød og Æggekage. Det var vel nok noget, der

smagte ovenpaa Strabadserne. Vi var meget spændte paa, hvorledes de andre Hold havde klaret sig. Og forskelligt sivede ud om det ene og det andet, sejlene Teltposser, »druknede« Cykler, svømmende Spejderhatte og Rygsække, stor Træfsikkerhed med rigtigt tildannede Pile med tunge Pilespidser, og Hold, der var gaaet vild mellem Dommerposterne o. s. v.

Ved 16-Tiden samledes vi alle samt Dommerne og en hel Del Førere og Kammerater, der var kommet cyklende langvejs fra, i Vemminge Kros Sal til festlig Afslutning ved et herligt duftende Kaffebord.

„Vinder 3die mon igen iaar? — Der siges, Faaborg har gode Chancer! Vi har da ogsaa klaret os godt! Næh, 1ste vinder ikke, de opgav sidste Dommerpost! Saadan lyder Spørgsmaal og Udtalelser Mand og Mand imellem, medens man samles i Salen. Divisionsstaben kommer med højtidelige Miner og alvorsfulde Mapper under Armene, Divisionschefen gaar i Spidsen med »Sølvoksen« over Skulderen. Saa synger vi »I Danmark er jeg født —«, hvorefter hver enkelt Dommer kommer med en belærende Kritik fra sin Dommerpost, og saa endelig rejser Buhl sig med Dommerlisten i Haanden. Nu gælder det! Hvem har vundet? — Som sædvanligt skal vi pines saa længe som muligt. Resultaterne meddeles bag fra. Først Nr. 10, saa Nr. 9 o. s. v., Der er meget stille i Salen, og først da Buhl meddeler: »Nr. 3: 3die Odense Trope«, bryder en hel Bifaldsorkan løs. Hurra, de vandt altsaa dog ikke Øksen til Ejendom dennegang! Nr. 2 blev 1. Faaborg Trope og Nr. 1 blev 1. Ørkild Trope i Svendborg. Stor Glæde i Sydlyn. Dennegang tog vi Odense Troppene. — Saa sluttede vi af med »Der er et yndigt Land« og spurtede hjemad efter en herlig Spejderkonkurrence, en »Mandetur«, vi længe vil huske.

Viggo.

Det vindende Hold fra Ørkild Trope, Svendborg.

Til Uddeling

blandt Ulve, Spejdere og Rovere

Spejdernes Lommebog 1941 er i Aar udgivet og redigeret af Det Danske Spejderkorps. — Den koster Kr. 1.75 plus Porto og faas paa Depotet fra sidst i November.

Ved **Forudbestilling** sendes Lommebogen portofrit. — Benyt nedenstaaende Bestillingsseddel, der indsendes **inden 1. December** tilligemed Kr. 1.75 pr. Eksemplar til **Det Danske Spejderkorps Depot, Skindergade 27, København K.**

Hvis Du selv ønsker dig den i Julegave, giv saa Bestillingssedlen til den i Familien, du har udset til at glæde dig med Lommebogen.

Skriv tydeligt Navn og Adresse.

.....Eksemplarer af **Spejdernes Lommebog 1941** bedes tilsendt:

Navn:

(Trop):

Adresse:

By:

Betaling Kr. vedlægges i Frimærker.

Denne Bestillingsseddel gælder kun til 1. December.